

погрѣшки. Старото е трѣнъ въ крака на човѣка. Малѣкъ е този трѣнъ, но все трѣбва да дойде иглата, да го извади. Човѣкъ трѣбва да се престаши, да остави иглата свободно да работи. И безъ игла може, но трѣбва да минатъ десетина деня, да омекне трѣна и самъ по себе си да излѣзе навѣнъ. По какъвто и да е начинъ, съ игла или безъ игла, трѣнътъ трѣбва да излѣзе навѣнъ. Съвременнитѣ хора се страхуватъ да си даватъ вътрешенъ отчетъ. Запримѣръ, нѣкой има лошо мнение за своя съседъ, но се страхува да си отговори, защо има такова мнение. Страшно е човѣкъ да държи въ ума си лоши мисли за нѣкого. При това, той трѣбва да знае, дали мнението, което има за нѣкого, почива на действителността. Невѣрнитѣ мисли се наслояватъ върху съзнанието на човѣка като утайки и му причиняватъ голѣми мъчности и страдания. Отрицателнитѣ мисли правятъ човѣка нервенъ и неразположенъ. За да се освободи отъ лошитѣ и отрицателни мисли, човѣкъ трѣбва да работи върху самовъзпитанието си, да прави опити.

Какво разбирате подъ думата „самовъзпитание“? Самовъзпитание означава самостоятелно хранене. Въ пѣтя на самовъзпитанието си човѣкъ прави много опити, докато дойде най-после до известенъ методъ. Така той изработва прави чувства и мисли, които представятъ негова лична опитностъ. Ценни сж мислитѣ на човѣка, който е дошълъ до тѣхъ